

Dosarul nr.2ra-348/23

2-19169684-01-2ra-02032023

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: R. Pascari)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

23 august 2023

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Complet de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Viorica Puica
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Interior Home”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Asterra Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Interior Home” și Moldovanu Anatolie cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 01 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2019, CA „Asterra Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Interior Home” și Moldovanu Anatolie cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 03 aprilie 2018, în timpul exploatării electrocarului, care aparținea SRL „Interior Home”, la volanul căruia se afla Moldovanu Anatolie, a comis un accident rutier prin tamponarea cu autovehiculul de model „Nissan Qashqai” cu nr. de înmatriculare XXX. De către organul constatator a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă pentru contravenția prevăzută de art. 242 alin. (1) din Codul contravențional.

A relatat reclamantul că, la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model „Nissan Qashqai” cu nr. de înmatriculare XXX deținea polița de asigurare CASCO emisă de CA „Asterra Grup”. Prin procesul de constatare a pagubelor, mărimea prejudiciului cauzat automobilului în rezultatul accidentului rutier a fost estimat la suma de 22 288 de lei, iar prin ordinul de plată din 29 mai 2019, suma respectivă a fost achitată.

A mai invocat că, în scopul acordării asistenței juridice a fost încheiat contractul de asistență juridică cu Biroul Asociat de Avocați „Lex Force” în persoana avocatului Scorțescu Aureliu, pentru care a fost achitată suma de 8 000 de lei.

La 12 iunie 2019, SRL „Interior Home” a recepționat reclamația, prin care i s-a solicitat achitarea sumei de 24 395,28 de lei în termen de 7 zile, însă reclamația a rămas fără răspuns.

A solicitat reclamantul încasarea în mod solidar de la SRL „Interior Home” și Moldovanu Anatolie a sumei de 22 288 de lei cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 2 107, 28 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, încasarea sumei de 8 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 732 de lei, cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 14 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de CA „Asterra Grup”.

S-a încasat de la SRL „Interior Home” în beneficiul CA „Asterra Grup” suma de 22 288 de lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 2 107, 28 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 732 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a respins acțiunea depusă de CA „Asterra Grup” în partea ce ține de încasare sumei de la Moldovanu Anatolie, ca neîntemeiată.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 01 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Interior Home” și s-a menținut hotărârea din 14 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la data de 29 martie 2018, Stepanov Alexandru a încheiat cu CA „Asterra Grup” SA contractul de asigurare facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, conducătorului auto și pasagerilor de accidente nr. CSK2018-000220, pentru autoturismul de model „Nissan Qashqai” cu nr. de înmatriculare XXX.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că, la data de 03 aprilie 2018, ora 12:50, pe str. Ghiocilor din mun. Chișinău, Moldovanu Anatolie conducând un auto căruciorul ce aparține SRL „Interior Home”, având intenția de a se deplasa în spate, la ieșire din hangar, nu s-a asigurat, ciocnind autovehiculul de model „Nissan Qashqai” du nr. de înmatriculare XXX.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe privind temeinicia pretenției CA „Asterra Grup” cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de regres de la SRL „Interior Home”.

La speță, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a concluzionat că angajatorul SRL „Interior Home” este ținut să repare prejudiciul cauzat din vina angajatului său - Moldovanu Anatolie, în sumă de 22 288 de lei.

Cu referire la cerința privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 2 107,28 de lei, instanța de apel a subliniat că, deoarece SRL „Interior Home” nu a restituit suma pretinsă de către CA „Asterra Grup” în termenul acordat prin somația remisă în adresa acesteia, dobânda de întârziere pentru perioada 21 iunie 2019-22 ianuarie 2020 constituie suma de 2 107,28 de lei.

La 17 februarie 2023, SRL „Interior Home” a declarat recurs împotriva deciziei din 01 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea în care a fost admisă acțiunea cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Drept temei de recurs a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și b) și

432 alin. 4) din Codul de procedură civilă.

În motivare a invocat că, soluția instanței de apel este neîntemeiată și cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 28 alin. (3¹), 28 alin. (1) lit. a) și b) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 (în vigoare la momentul producerii accidentului), potrivit cărora în cazul în care în drepturile persoanei păgubite s-au subrogat asigurătorul conform prevederilor art. 22 alin. (13), eventuala diferență de despăgubire dintre asigurarea de bunuri și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto rămâne pe contul asigurării de bunuri, fără a fi recuperate de la asigurat (persoana răspunzătoare de accident), dacă despăgubirea plătită din asigurarea de bunuri nu depășește limita maximă a despăgubirii prevăzută la art.14 alin. (2) - valoarea pagubei real suportate și diferența dintre valoarea autovehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă.

Deci, recurentul a relevat că normele indicate supra au fost ignorate de către instanțele de judecată, deoarece nu a fost stabilită valoarea autovehiculului și nici nu au determinat valoarea rămasă a barei de protecție avariate. Or, diferența dintre aceste două valori reprezintă cuantumul exact al daunei și deci constituie un indiciu obiectiv care ar permite să constate dacă nu a fost depășită limita fixată de norma legală invocată.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au acceptat înlocuirea barei de protecție cu o zgârietură nesemnificativă cu una nouă, fără a determina prejudiciul real suportat.

La fel, recurentul a specificat că instanțele nu au aplicat prevederile art. 23 alin. (3) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 (în vigoare la momentul producerii accidentului), potrivit cărora prin părți componente sau piese care trebuie înlocuite se înțeleg cele a căror reparație sau folosință nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic din cauza gradului înalt de avariere ori cele a căror reparație este posibilă, dar costul ei, depășește valoarea de nou a părții componente sau a piesei respective.

Or, la caz nu există nici o probă pertinentă care ar demonstra gradul înalt de avariere al barei de protecție și imposibilitatea tehnică de reparație sau folosința acesteia.

Totodată, recurentul a susținut că instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și anume art. 1425 alin. (2) din Codul civil, care prevede că persoana care a reparat prejudiciu cauzat de o altă persoană are dreptul la acțiune în regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Deci, pentru avea dreptul de regres, persoana trebuie să repare prejudiciul în mod efectiv, probând acest fapt prin probe veridice, or, ordinul de plată din 29 mai 2019 nu este semnat olograf sau electronic și nu conține ștampilele Băncii.

De asemenea, a relevat că instanța de apel nu a motivat suficient decizia, ceea ce implicit a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și la soluționarea greșită a cauzei.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 decembrie 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit informației de la fila dosarului 197, vol. I, instanța de apel a comunicat recurentului decizia motivată prin intermediu poștei electronice la data de 09 ianuarie 2022, respectiv, cererea de recurs declarată la 17 februarie 2023, este depusă în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 03 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d. 11 Vol. II).

Examinând temeiurile recursului Completul Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de

procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Interior Home”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Interior Home”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc